

การบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการยกระดับขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลก

Academic Management of Tutorial Schools according to the Concept of Enhancing Thailand's Competitiveness in the Global Arena

กฤติยา แผ่นทอง¹ ชญาพิมพ์ อุสาโห² และ พฤทธิ ศรีบริวรรณพิทักษ์³

Krittiya Panthong¹ Chayapim Usaho² and Pruet Siribanpitak²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ และ 2) วิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลก โดยใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนกวดวิชาที่จัดการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 191 โรง ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศ ครูวิชาคณิตศาสตร์ และครูวิชาวิทยาศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่ และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) กรอบแนวคิดในการบริหารวิชาการที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการกระบวนการเรียนรู้และการวัดและประเมินผล ซึ่งบูรณาการขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลกใน 3 เรื่อง ได้แก่ การรู้เรื่องการอ่าน การรู้เรื่องคณิตศาสตร์ และการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ 2) สภาพปัจจุบันในการบริหารวิชาการมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงที่สุด ส่วนสภาพที่พึงประสงค์มีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยการวัดและประเมินผลมีความต้องการระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชา, ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลก

Article Info: Received 11 June, 2018; Received in revised form 19 October, 2018; Accepted 22 June, 2020

¹ นิสิตดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อีเมล: krittiya1971@gmail.com

Ph.D. Candidate in Division of Educational Administration, Department of Educational Policy, Management, and Leadership, Faculty of Education, Chulalongkorn University Email: krittiya1971@gmail.com

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อีเมล: chayapim.u@chula.ac.th

Lecturer in Division of Educational Administration, Department of Educational Policy, Management, and Leadership, Faculty of Education, Chulalongkorn University Email: chayapim.u@chula.ac.th

³ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อีเมล: pruet.s@chula.ac.th

Lecturer in Division of Educational Administration, Department of Educational Policy, Management, and Leadership, Faculty of Education, Chulalongkorn University Email: pruet.s@chula.ac.th

Abstract

The objectives of the research were 1) to study the conceptual framework of academic management, and 2) to analyze the current and desirable states of academic management of tutorial schools according to the concept of enhancing Thailand's competitiveness in the global arena. A mixed method was used. The samples were comprised of 191 tutorial schools under the Office of the Private Education Commission. The respondents were tutorial school directors, teachers of Thai or foreign language, teachers of mathematics, and teachers of science. The research instruments consisted of data analysis and synthesis tables, data correction and appropriateness assessment, and a questionnaire. Using spss for windows to acquire the means, frequency, percentages and standard deviations, the findings were as follows:

1. The conceptual framework of academic management was composed of 2 frameworks 1) The framework of academic management comprising Curriculum Development, Learning Process Management and Measurement and Assessment. 2) The framework of enhancing Thailand's competitiveness in the global arena, comprising 3 capacities (1) Reading Literacy (2) Mathematical Literacy and (3) Scientific Literacy.

2. The current state showed that the academic management was assessed at a moderate level in every aspect, though Measurement and Assessment was at the highest level, followed by Learning Process Management, and Curriculum Development, respectively. The desirable state showed that the requirement for academic management was at the high level, followed by Measurement and Assessment, Learning Process Management, and Curriculum Development, respectively.

Keywords: academic management of tutorial schools, Thailand's competitiveness in the global arena

บทนำ

ปัญหาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาของประเทศไทยเห็นได้ชัดจากการเปรียบเทียบกับสมรรถนะการศึกษาของประเทศไทยกับนานาชาติ ซึ่งดำเนินการประเมินโดยสถาบันระหว่างประเทศเพื่อพัฒนาการจัดการนานาชาติ (International for Management Development: IMD) ในปี พ.ศ. 2559 สถาบัน IMD ได้จัดอันดับประเทศทั่วโลก จำนวน 61 ประเทศ โดยการนำเสนอ 342 ตัวชี้วัด แต่ได้นำมาจัดอันดับภาพรวมเพียง 255 ตัวชี้วัด สถาบัน IMD ใช้ข้อมูลในการจัดอันดับจาก 2 แหล่ง ได้แก่ ข้อมูลทฤษฎีภูมิและข้อมูลจากการสำรวจ จากนั้นนำเสนอข้อมูลที่ได้เปรียบเทียบกับ 4 ปัจจัยหลัก ได้แก่ สมรรถนะทางเศรษฐกิจ ประสิทธิภาพ

ของภาครัฐ ประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ และโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งนี้ ปัจจัยด้านการศึกษาเป็นหนึ่งในปัจจัยย่อยของปัจจัยพื้นฐานที่ 4 คือ โครงสร้างพื้นฐาน หนึ่งในปี 2559 ผลการจัดอันดับสมรรถนะด้านการศึกษาในภาพรวมของประเทศไทยอยู่ที่อันดับ 52 ซึ่งถือว่าลดลง 4 อันดับจากปี 2558 ซึ่งประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 48 ตัวชี้วัดของปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานด้านการศึกษาตามกรอบการประเมินจัดอันดับของสถาบัน IMD มีจำนวน 18 ตัวชี้วัด ประกอบด้วย 13 ตัวชี้วัด ที่รวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น สถาบันสถิติแห่งองค์การยูเนสโก (UNESCO Institute for Statistics–UIS) องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development: OECD) หน่วยงานด้านสถิติระดับชาติ ฯลฯ ร่วมกับข้อมูล สถิติ และสารสนเทศ เช่น รายงานงบประมาณภาครัฐประจำปี Global Education Digest ผลการสอบ PISA ผลคะแนนสอบ TOEFL และการประมาณการจากการคำนวณโดย UNESCO ส่วนอีก 5 ตัวชี้วัด สถาบัน IMD ใช้วิธีการสำรวจความคิดเห็นโดยสอบถามผู้บริหารระดับกลางและระดับสูงของประเทศต่าง ๆ ด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) จากนั้นจึงคำนวณคะแนนเพื่อพิจารณาว่า ตัวชี้วัดนั้น ๆ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน เศรษฐกิจ และการแข่งขันได้มากน้อยเพียงใดเพื่อให้สามารถบ่งชี้คุณภาพในการจัดการศึกษาของประเทศได้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559)

หากพิจารณาตัวชี้วัดด้านการศึกษาลำดับที่ 11 คือ ผลการทดสอบโครงการประเมินผลผู้เรียนระดับนานาชาติ (Programme for International Student Assessment: PISA) หรือในชื่อย่อที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า PISA ผลการประเมินของ PISA ถือว่าเป็นตัวชี้วัดที่มีความสำคัญต่อนานาชาติอย่างยิ่ง โครงการ PISA มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินคุณภาพระบบการศึกษาของทั้งประเทศสมาชิกและประเทศที่ไม่ใช่สมาชิก OECD ในการเตรียมความพร้อมให้เยาวชนมีศักยภาพสำหรับการแข่งขันในอนาคต นอกจากนี้ โครงการ PISA ยังใช้ความร่วมมือและความเชี่ยวชาญของนานาชาติในการวางกรอบโครงสร้างการประเมิน การสร้างเครื่องมือและการศึกษาวิจัย เพื่อประกันคุณภาพการศึกษาวิจัยให้สามารถเปรียบเทียบกันได้ในระดับนานาชาติ ข้อมูลที่ได้จึงสามารถบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของประเทศต่าง ๆ ได้ ในปัจจุบันมีประเทศเข้าร่วมโครงการ PISA มากกว่า 80 ประเทศทั่วโลก (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2559)

โครงการ PISA ประเมินผลนักเรียนที่เรียนในระบบในทุกสังกัดและดำเนินการอย่างต่อเนื่องทุก ๆ 3 ปี โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนกลุ่มอายุ 15 ปี ซึ่งสากลถือว่าเป็นวัยที่สำเร็จการศึกษาภาคบังคับ การประเมินของ PISA มุ่งเน้นการประเมินความสามารถของนักเรียนในการใช้ความรู้และทักษะเพื่อแก้ปัญหาในชีวิตจริงผ่านการประเมินการรู้เรื่อง (literacy) ในสามด้าน ได้แก่ การรู้เรื่องการอ่าน (reading literacy) การรู้เรื่องคณิตศาสตร์ (mathematical literacy) และการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ (scientific literacy) ซึ่งการรู้เรื่องทั้งสามด้านดังกล่าวถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต (lifelong learning) และเป็นสิ่งที่ประชากรพึงมี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี ตลอดจนนวัตกรรมของชาติ สำหรับประเทศไทยเริ่มเข้าร่วมโครงการ PISA ตั้งแต่ปีแรกของการประเมินที่โครงการ PISA เริ่มใน ปี พ.ศ. 2543 หรือ PISA 2000 และได้เข้าร่วมการประเมินอย่างต่อเนื่องใน PISA 2003, PISA 2006, PISA 2009, PISA 2012 และ PISA 2015 ในแต่ละรอบการประเมิน เป็นการประเมินการรู้เรื่องในสามด้านดังที่กล่าวไปข้างต้น โดยในแต่ละปีที่ทดสอบมีสัดส่วนของแบบทดสอบแต่ละวิชาแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับรอบการประเมินครั้งนั้น ๆ ว่า OECD ต้องการเน้นการประเมินการรู้เรื่องด้านใด หากเป็นวิชาหลักที่ต้องการเน้นในรอบการประเมินนั้นจะมีสัดส่วนของแบบทดสอบประมาณร้อยละ 60 ส่วนวิชารองจะมีสัดส่วนของแบบทดสอบประมาณร้อยละ 20 (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2559)

ผลการประเมินโครงการ PISA ของประเทศไทยตั้งแต่ PISA 2000 จนกระทั่งถึง PISA 2015 พบว่า ผลการประเมินการรู้เรื่องทั้งสามด้านมีแนวโน้มลดลง แม้ว่าช่วง PISA 2009 ถึง PISA 2012 ผลการประเมินด้านวิทยาศาสตร์ การอ่าน และคณิตศาสตร์ มีแนวโน้มสูงขึ้น แต่ใน PISA 2015 ผลการประเมินทั้งสามด้านกลับมีคะแนนลดลงจาก PISA 2012 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่าน เป็นด้านที่มีคะแนนลดลงมากที่สุด คือ 32 คะแนน รองลงมา คือ ด้านวิทยาศาสตร์ลดลง 23 คะแนน คะแนนทั้งสองด้านลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านคณิตศาสตร์ลดลงเพียง 11 คะแนน ถือว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2559) ดังนั้น ผลการประเมินที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย OECD ทั้งสามด้านข้างต้นส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากผลการประเมินของโครงการ PISA เป็นหนึ่งในตัวชี้วัดของการจัดลำดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนเป็นเกณฑ์ที่องค์กรธุรกิจต่าง ๆ ใช้พิจารณาความน่าลงทุนของประเทศ

ประเทศไทยยังไม่สามารถเตรียมความพร้อมผู้เรียนให้สามารถแข่งขันกับนานาชาติได้สืบเนื่องจากผลการประเมินข้างต้น ดังนั้น ทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นสถานศึกษาในระบบ หรือสถานศึกษานอกระบบต่างต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับเป้าประสงค์ของการจัดการศึกษาประการที่ 3 ที่ระบุไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 ว่า ประเทศไทยต้องมีระบบการศึกษาที่มีคุณภาพสามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ นอกจากนี้ ยังมีตัวชี้วัดตามเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ ที่ให้ความสำคัญกับคะแนน PISA โดยระบุถึงคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Programme for International Student Assessment: PISA) ของนักเรียนอายุ 15 ปีว่าสูงขึ้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) เกณฑ์การกำหนดนักเรียนที่จะเข้าร่วมในโครงการ PISA หรืออีกนัยหนึ่ง คือ ร่วมเข้าสอบ PISA คือ นักเรียนที่มีอายุ 15 ปี 3 เดือน ถึง 16 ปี 2 เดือน ณ เดือนที่เก็บข้อมูลจากโรงเรียนทุกสังกัด ในการสอบ PISA ครั้งล่าสุดในปี ค.ศ. 2015 มีผู้เข้าสอบทั้งสิ้น จำนวน 8,249 ราย มาจากสถานศึกษาในทุกสังกัด ได้แก่ 1) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 3) สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร 4) สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทย 5) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 6) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และ 7) โรงเรียนที่เน้นทางด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์โดยสามารถแยกระดับชั้น และคิดเป็นร้อยละของผู้เข้าสอบทั้งหมดได้เป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 70 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 26 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 5 และชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ร้อยละ 6 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560) ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนเห็นถึงความหลากหลายของนักเรียนในกลุ่มที่ต้องเข้าร่วมในการประเมินผลของโครงการ PISA ทำให้สถานศึกษาต่าง ๆ ต้องเร่งแก้ไขปรับปรุงคุณภาพการศึกษา

การจัดการศึกษาไทยยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม (All for Education) ทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นสถานศึกษาในระบบ หรือสถานศึกษานอกระบบ ควรร่วมมือกันในการจัดการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) โรงเรียน

กวดวิชาเป็นส่วนหนึ่งที่มีส่วนร่วมมือในการจัดการศึกษา มุ่งเน้นให้เกิดการยกระดับการแข่งขันในเวทีโลก และจากสถิติในปี 2556 จำนวนนักเรียนที่เรียนในสถานศึกษานอกระบบประเภทกวดวิชามีมากถึง 535,695 คน โดยจำนวนโรงเรียนกวดวิชาทั้งหมด 2,343 แห่ง (ไทยพับลิก้า, 2556) จากจำนวนผู้เรียนและจำนวนโรงเรียนกวดวิชาที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งความมุ่งหวังของผู้ปกครองและนักเรียนในโรงเรียนกวดวิชาประการสำคัญ คือ การพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพในการแข่งขันสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับเป้าประสงค์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 ที่ต้องการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้ผู้เรียน จึงถือได้ว่า โรงเรียนกวดวิชามีส่วนร่วมในการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในด้านการศึกษาเพื่อทัดเทียมกับนานาประเทศ ดังนั้น การบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาจึงต้องปรับเปลี่ยนให้มีประสิทธิภาพและมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพดังกล่าว จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลก เพื่อให้โรงเรียนกวดวิชามีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาที่มีคุณภาพให้กับประเทศชาติ ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อผู้เรียน ทั้งยังเป็นแนวทางในการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อวงการศึกษไทยต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

การบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาต้องปรับเปลี่ยนจากเป้าประสงค์ที่เน้นการทบทวนเนื้อหาสาระในสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากโรงเรียนแต่ยังไม่เข้าใจชัดเจน และการจัดการเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีเทคนิคในการเรียนที่สูงขึ้นสามารถทำข้อสอบต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไปสู่เป้าประสงค์ที่เพิ่มขึ้น คือ การช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก โดยเฉพาะการแข่งขันในโครงการ PISA การบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาจึงต้องปรับเปลี่ยนวิธีการหรืออีกนัยหนึ่งต้องปรับกลยุทธ์ในการบริหารใหม่ อย่างไรก็ตาม กรอบแนวคิดหลักในการบริหารวิชาการ ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการกระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดและประเมินผล ยังต้องใช้เป็นแกนหลัก ส่วนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลกนั้น ในการวิจัยครั้งนี้นำเกณฑ์การแข่งขันในโครงการ PISA มาพิจารณา ซึ่งประกอบด้วย การรู้เรื่อง 3 ด้าน คือ 1) การอ่าน 2) คณิตศาสตร์ 3) วิทยาศาสตร์ (ภาพ 1) ผู้วิจัยสังเคราะห์กรอบแนวคิดในการวิจัย แล้วนำไปประเมินความถูกต้องและ

ความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ภาพ 1

กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการยกระดับขีดความสามารถในการ

วัตถุประสงค์

1. ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลก
2. วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลก

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานโดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลก โดยศึกษาเอกสารงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับ การบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชา และการบริหารวิชาการที่สามารถยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลกในโครงการประเมินผลผู้เรียนระดับนานาชาติ (Programme for International Student Assessment: PISA) พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 และเกณฑ์การประเมินผลการแข่งขันในโครงการ PISA วิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหา ด้วยตารางวิเคราะห์และการวิเคราะห์เนื้อหา นำกรอบการวิจัยไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการนำไปใช้ โดยมีผู้ประเมิน จำนวน 7 ท่าน สำหรับแบบประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการของโรงเรียนตามแนวคิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลกมีลักษณะเป็นแบบประเมิน 3 ระดับ คือ 1) เหมาะสม 2) เน้นใจ 3) ไม่เหมาะสม และมีส่วนที่ให้ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิต่อกรอบแนวคิดการวิจัย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาข้อมูลสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลก ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนกวดวิชาที่จัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศ วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาวิทยาศาสตร์ ทั่วประเทศไทย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 376 โรง กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 191 โรง โดยการสุ่มอย่างง่าย กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารสถานศึกษา 2) ครูวิชาภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศ 3) ครูวิชาคณิตศาสตร์ 4) ครูวิชาวิทยาศาสตร์ คิดเป็น 4 คน ต่อ 1 โรง

เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม เรื่อง สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลกในโครงการประเมินผลผู้เรียนระดับนานาชาติ ประกอบด้วย ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูลบริบทโรงเรียน ตอนที่ 2 สภาพการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลก มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 2 หมายถึง น้อย 3 หมายถึง ปานกลาง 4 หมายถึง มาก และ 5 หมายถึง

มากที่สุด และตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เครื่องมือมีค่าดัชนีความสอดคล้องของความตรงเชิงเนื้อหา มากกว่า 0.50 และมีค่าความเชื่อมั่นจากการประมาณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.80

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย แบ่งเป็น 2 ข้อ สรุปได้ดังนี้

1. กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลก แบ่งเป็น 1) กรอบการบริหารวิชาการหลัก และ 2) กรอบแนวคิดเกี่ยวกับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลก ประกอบด้วย การบริหาร 3 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ซึ่งครอบคลุมการรู้เรื่อง 3 เรื่อง ได้แก่ การรู้เรื่องการอ่าน การรู้เรื่องคณิตศาสตร์ และการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์

ความเหมาะสมของกรอบแนวคิดในภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ยรายฉบับ เท่ากับ 0.81 โดยดัชนีความสอดคล้องของด้านการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชา เท่ากับ 0.89 และกรอบแนวคิดเกี่ยวกับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลกในโครงการประเมินผลผู้เรียนระดับนานาชาติ เท่ากับ 0.72 เมื่อแยกพิจารณาปรากฏผล ดังนี้

1.1 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชา โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.89 โดยดัชนีความสอดคล้องของการจัดกระบวนการเรียนรู้ เท่ากับ 1 และการพัฒนาหลักสูตร เท่ากับ 0.76 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับดี

1.2 กรอบแนวคิดเกี่ยวกับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลกในโครงการประเมินผลผู้เรียนระดับนานาชาติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.72 โดยดัชนีความสอดคล้องของการรู้เรื่องคณิตศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 0.76 รองลงมาคือ การรู้เรื่องการอ่าน และการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ เท่ากับ 0.71

เท่ากันทั้งสองด้าน

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อคิดเห็นเป็นประเด็นย่อย ๆ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วไม่ได้มีผลทำให้กรอบการวิจัยเปลี่ยนแปลงจึงยังคงกรอบแนวคิดเดิมตามที่คุณผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าเหมาะสมแล้ว

2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลก สรุปได้ดังนี้

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลกโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.22$) โดยการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($M = 3.27$) รองลงมา คือ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนาหลักสูตร ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลกในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($M = 4.47$) โดยการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.50$) รองลงมาคือ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนาหลักสูตร ตามลำดับ

ตาราง 1

สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลก

การบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตาม แนวคิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศไทยในเวทีโลก	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์	
	M (SD)	แปลผล	M (SD)	แปลผล
1.ด้านพัฒนาหลักสูตร	3.166 (0.690)	ปานกลาง	4.449 (0.638)	มาก
2.ด้านการจัดการกระบวนการเรียนรู้	3.224 (0.689)	ปานกลาง	4.459 (0.644)	มาก
3.ด้านการวัดและประเมินผล	3.267 (0.679)	ปานกลาง	4.504 (0.633)	มากที่สุด
รวม	3.219 (0.682)	ปานกลาง	4.471 (0.636)	มาก

อภิปรายผล

ผลการวิจัยมีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. กรอบแนวคิดหลักของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวความคิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลกจากผลการวิจัย

กรอบแนวคิดหลักของการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการกระบวนการเรียนรู้ และ 3) การวัดและประเมินผล จะเห็นว่ามีคุณสมบัติสอดคล้องตรงกับกรอบแนวคิดหลักในการบริหารด้านวิชาการของสถานศึกษาอื่น ๆ เช่น สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตลอดจนสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ตรงกับแนวคิดที่ว่า การบริหารของวิชาการเป็นหัวใจของการบริหารจัดการศึกษาซึ่งประกอบด้วย 3 ด้านหลัก ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการกระบวนการเรียนรู้หรือการจัดการเรียนการสอน และ 3) การวัดและประเมินผล (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553; ปองสิน วิเศษศิริ, 2555; Hallinger & Lee, 2014) ดังนั้น โรงเรียนกวดวิชาจึงควรให้ความสำคัญในการบริหารงานทั้ง 3 ด้าน อีกทั้งองค์ประกอบนี้ได้รับการยืนยันความถูกต้องและความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยได้รับการประเมินในภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.89 เห็นได้ว่า องค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน ดังกล่าวมีความเหมาะสมและสามารถยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลกได้

ส่วนกรอบแนวคิดในเรื่องขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลก ประกอบด้วย การรู้เรื่อง 3 ด้าน ได้แก่ 1) การรู้เรื่องการอ่าน 2) การรู้เรื่องคณิตศาสตร์ และ 3) การรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ เนื่องจากเกณฑ์ของ PISA เป็นที่ยอมรับของหลายประเทศทั่วโลก การที่โครงการ PISA ดำเนินการโดย OECD จึงเป็นเครื่องยืนยันได้ว่า การดำเนินงานใด ๆ ขององค์การระดับนี้ย่อมต้องผ่านการกลั่นกรองในเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการในการทำงานให้ได้อย่างเหมาะสมเพื่อไปสู่เป้าประสงค์ที่กำหนด เมื่อ OECD ได้นำโครงการ PISA มาใช้เพื่อใช้ในการประเมินคุณภาพการศึกษาได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมินที่เป็นเสมือนเกณฑ์การประเมินขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลก อีกทั้งประเทศอื่น ๆ ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกก็สามารถเข้าร่วมในการประเมินนี้ด้วยได้เช่นกัน (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2557) จึงเป็นเครื่องยืนยันได้ว่าเกณฑ์ที่โครงการ PISA กำหนดมีความเหมาะสมด้วยประเทศไทยได้เข้าร่วมในโครงการ PISA มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 และเข้าร่วมมาโดยตลอด

ตามที่มีการจัดการแข่งขันในทุก ๆ 3 ปี จนกระทั่งครั้งล่าสุด คือ ในปี ค.ศ. 2015 โดยรัฐบาลและหน่วยงานที่รับผิดชอบได้พยายามพัฒนานักเรียนไทยให้มีขีดความสามารถเพิ่มขึ้นโดยการนำผลการสอบ PISA มาใช้ในการพิจารณาในการพัฒนาการบริหารจัดการการศึกษาของประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

อนึ่งการนำเกณฑ์การประเมินขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลกของโครงการ PISA มาใช้เป็นส่วนหนึ่งของกรอบการวิจัยในครั้งนี้เป็นการบูรณาการเข้ากับกรอบการวิจัยในการบริหารวิชาการหลักที่มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ทำให้เกิดเป็นกรอบแนวคิดในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลกได้ และจากการที่ได้นำกรอบแนวคิดที่สังเคราะห์ขึ้นไปตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่าผลการประเมินอยู่ในระดับดีทั้งในภาพรวมและในด้านย่อยทุกด้าน จึงเป็นเครื่องยืนยันได้ว่ากรอบแนวคิดนี้มีความถูกต้องและเหมาะสม

2. สภาพปัจจุบัน และสภาพพึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลก สามารถอธิบายได้ ดังนี้

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลกทั้งในภาพรวมและแยกเป็นรายด้านมีสภาพการบริหารอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนั้นอาจเป็นเพราะโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่มักใช้หลักสูตรสำเร็จรูปที่มีการกำหนดในเรื่องการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลไว้แล้ว โรงเรียนกวดวิชาหลายแห่งอาจได้หลักสูตรหรือโปรแกรมเหล่านี้มาจากการซื้อแฟรนไชส์ (Franchise) ของต่างประเทศหรือในประเทศเอง โดยหลักสูตรหรือโปรแกรมเหล่านี้มักจะมีคู่มือ มีรายละเอียดในการใช้ไว้อย่างชัดเจนอยู่แล้ว ในหลาย ๆ โปรแกรมผู้เป็นเจ้าของโรงเรียนกวดวิชา จะได้รับการอบรมครูผู้สอนให้ใช้โปรแกรมการสอนเป็นเท่านั้น โรงเรียนกวดวิชา จึงไม่จำเป็นต้องให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับการทำการบริหารวิชาการเองเนื่องจากมีโปรแกรมสำเร็จรูปนั่นเอง สำหรับโรงเรียนกวดวิชาที่เปิดสอนโดยไม่ใช้ระบบแฟรนไชส์ส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนที่เปิดสอนแยกสอนเฉพาะวิชา มีเพียงบางโรงเรียนเท่านั้นที่เปิดสอนหลายวิชา จุดเน้นของโรงเรียนจะอยู่ที่ตัวครูผู้สอน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในวิชาที่เปิดสอน

โดยโรงเรียนจะแบ่งระบบการเรียนเป็น 3 รูปแบบ คือ 1) การเรียนสดกับครูผู้สอน 2) การเรียนรูปแบบวีดีโอ และ 3) การเรียนกับคอมพิวเตอร์ ด้วยระบบการเรียนเช่นนี้ทำให้โรงเรียนกวตริชาดังกล่าวสามารถขยายสาขาไปทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย อย่างไรก็ตาม แม้ว่าโรงเรียนกวตริชาเหล่านี้จะใช้โปรแกรมสำเร็จรูปหรือมีการพัฒนาหลักสูตรในรายวิชาที่เปิดสอน แต่เพื่อให้เกิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับเปลี่ยนหรือเพิ่มเติมวิธีการในการบริหารวิชาการโดยมุ่งเป้าประสงค์เพื่อการแข่งขันในเวทีโลกให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

สภาพการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวตริชาตามแนวคิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลกโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่า ด้านการบริหารการพัฒนาหลักสูตรมีการปฏิบัติน้อยที่สุดนั้นอาจอธิบายได้ว่า เกิดจากเหตุผลเรื่องหลักสูตร ซึ่งเป็นไปตามข้ออภิปรายเรื่อง การนำโปรแกรมหรือหลักสูตรสำเร็จมาใช้ หรือมีการพัฒนาหลักสูตรในเฉพาะรายวิชาที่เปิดสอน ทำให้โรงเรียนกวตริชาไม่ต้องกังวลในเรื่องการบริหารวิชาการมากนัก แต่การวัดและประเมินผลมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อเทียบกับด้านอื่นอาจเป็นไปได้ว่า ผู้เรียนและผู้ปกครองที่ใช้บริการโรงเรียนกวตริชา ให้ความสำคัญกับผลลัพธ์หรือสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนมากที่สุด ดังนั้น การวัดผลและประเมินผลซึ่งเป็นเสมือนเครื่องมือแสดงผลพิสูจน์พัฒนาการในการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังที่ ปรียาพร วงศ์อนุตรโณ (2553) ได้กล่าวไว้จึงมีความสำคัญ ผู้บริหารโรงเรียนกวตริชามักให้ความสนใจในด้านการวัดและประเมินผล อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารโรงเรียนกวตริชาควรให้ความสนใจในด้านการพัฒนาหลักสูตรมากขึ้น หากต้องการให้โรงเรียนเป็นสถานที่ช่วยยกระดับการแข่งขันในเวทีโลก สอดคล้องกับ Brunner et al. (2007) ที่กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรให้มีจุดมุ่งหมายเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดีขึ้น

สภาพพึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวตริชาตามแนวคิดการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลกในภาพรวม พบว่ามีความต้องการให้บริหารวิชาการให้มากขึ้นทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการกระบวนการเรียนรู้ และ 3) การวัดและประเมินผล อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า ด้านการวัดและประเมินผลเป็นด้านที่มีความต้องการมากที่สุด อาจอธิบายได้ว่า

เป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการเห็นการพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการจัดการศึกษา เป้าประสงค์ของผู้เรียนโรงเรียนกวดวิชา คือ การพัฒนาขีดความสามารถในการเรียนรู้หรือศักยภาพของผู้เรียนที่มีพัฒนาการอย่างเห็นได้ชัด การวัดประเมินเพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนจึงต้องดำเนินอย่างมีประสิทธิภาพ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553)

นโยบายการศึกษาแห่งชาติ ระบุให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการช่วยกันพัฒนาการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) แต่ที่น่าสังเกต คือ ความต้องการมีได้อยู่ในระดับมากที่สุด อาจเนื่องมาจาก บริบทโรงเรียนกวดวิชาเป็นธุรกิจเอกชน จำเป็นต้องมีการลงทุนและการพัฒนาใด ๆ จำเป็นต้องใช้ทุนหรืองบประมาณจำนวนมาก การลงทุนของโรงเรียนกวดวิชาจึงเป็นสิ่งที่เจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชาต้องคำนึงถึง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553)

สำหรับสภาพพึงประสงค์ในการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาที่พบว่ามีความต้องการให้ปฏิบัติในระดับมากนั้น ด้านการวัดและประเมินผลเป็นด้านที่มีความต้องการให้ปฏิบัติมากที่สุด โดยเฉพาะข้อย่อยเรื่องการนำผลการวัดและประเมินผลการเรียนไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนกวดวิชาเป็นบริบทที่ต่างจากโรงเรียนในระบบทั่วไปที่มีนักเรียนเรียนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับชั้นต่ำสุดไปจนถึงระดับสูงสุด โรงเรียนสามารถติดตามวัดประเมินผลและนำไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอนได้ผลชัดเจน สามารถพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) แต่กรณีโรงเรียนกวดวิชา นักเรียนเรียนในช่วงเวลาสั้น ๆ ไม่ได้อยู่ประจำครบปีการศึกษา หรืออยู่แบบชั้นเรียนที่มีความต่อเนื่องไปสู่ระดับที่สูงขึ้น และมีการเข้าออกของนักเรียนเป็นระยะ การวัดและประเมินผลจึงต้องมีลักษณะพิเศษที่สามารถทำได้ทุกครั้งที่จบบทเรียนหรือจบคอร์ส (course) ที่สมัครเรียนไว้ การบริหารจัดการจึงต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ เพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน และนำไปใช้ในการรายงานความก้าวหน้าแก่ผู้เรียนและผู้ปกครองให้ทราบเป็นระยะ ๆ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

โรงเรียนกวดวิชาควรให้ความสำคัญและเร่งพัฒนาหลักสูตรโดยเน้นเรื่องการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลกให้ชัดเจน แม้ว่าโรงเรียนจะใช้หลักสูตรหรือโปรแกรมสำเร็จรูปอย่างใดอย่างหนึ่งก็ตาม นอกจากนี้ ควรจัดระบบการวัดและประเมินผลที่สามารถวัดและประเมินได้ว่า ผู้เรียนมีศักยภาพเพียงพอ ได้มาตรฐานหรือสูงถึงขั้นที่จะสามารถเข้าสู่การแข่งขันในระดับโลกได้ โดยอาจจัดให้ทดลองสอบ PISA จากข้อสอบเก่า หรือสร้างข้อทดสอบหรือแบบทดสอบที่ใกล้เคียงกับ PISA ที่สำคัญ ควรพัฒนาการวัดกระบวนการเรียนรู้ ให้มีความสอดคล้องกับแนวทางหรือเกณฑ์ประเมินของ PISA ให้มากขึ้น นอกจากการวัดการเรียนรู้ตามเป้าประสงค์ของหลักสูตรที่โรงเรียนใช้อยู่ในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำวิจัยเพื่อให้ทราบผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนกวดวิชาว่าสามารถช่วยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลกได้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด และควรศึกษาการบริหารจัดการด้านวิชาการใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการกระบวนการเรียนรู้ และ 3) การวัดและประเมินผล ที่เน้นการนำผลไปใช้เพื่อการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ไทยพับลิก้า. (2556, 17 มีนาคม). *รร.กวดวิชาโตไร้ขีดจำกัด 9 อันดับแรกมีสาขา รวมกันเกือบ 300 แห่งทั่วประเทศ ช่วง 7 ปีที่ผ่านมาขยายปีละ 200-300 แห่ง*. ไทยพับลิก้า. <https://thaipublica.org/2015/02/tutor-1>
- ปองสิน วิเศษศิริ. (2555). *เอกสารประกอบการสอนวิชา 2747732 การบริหารงานวิชาการกับการประกันคุณภาพการศึกษา* [เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์]. คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). *การบริหารวิชาการ*. ศูนย์สื่อเสริมสุขภาพ.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2557). *PISA โครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ* [แผ่นพับ]. ชัคเซสพับลิเคชัน.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2559). *สรุปผลการประเมิน PISA 2015* [แผ่นพับ]. ชัคเซสพับลิเคชัน.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2560). *สรุปข้อมูลเบื้องต้น PISA 2015*. ชัคเซสพับลิเคชัน.

สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560, 31 ตุลาคม). *การเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ปี 2018*. รักครู. <https://www.xn--12cg5gc1e7b.com/12363/>

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). *รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการผลกระทบของโรงเรียนเอกชนประเภททวิชาต่อระบบการศึกษาในมิติด้านเศรษฐศาสตร์และด้านการศึกษาโดยรวม*. ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2560-2579)*. พรินทวาทกราฟฟิค.

ภาษาอังกฤษ

Brunner, M., Artelt, C., & Krauss, S. (2007). Coaching for the PISA test. *Learning and Instruction*, 17(2), 111–122. <https://doi.org/10.1016/j.learninstruc.2007.01.002>

Hallinger, P., & Lee, M. (2014). Mapping instructional leadership in Thailand: Has education reform impacted principal practice?. *Educational Management Administration & Leadership*, 42(1), 6-29.